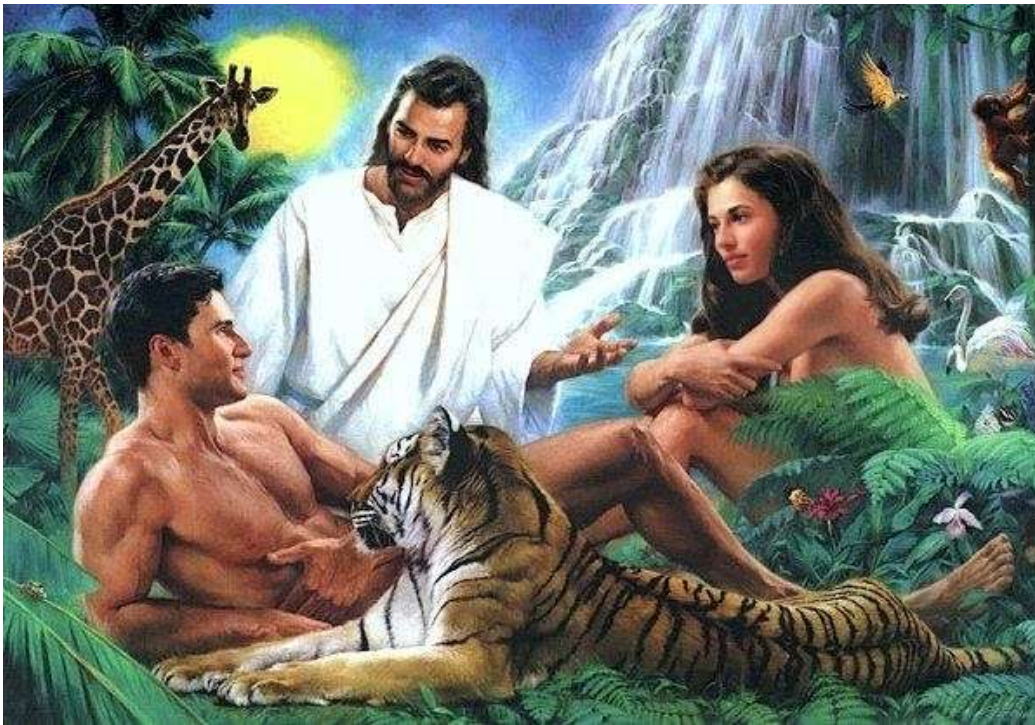

CHÚA NHẬT TUẦN XXVII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ **Chúa là Thiên Chúa phán: “Đàn ông ở một mình không tốt. Ta hãy tạo dựng cho nó một nội trợ giống như nó”**. Sau khi lấy bùn đất dựng nên mọi thú vật dưới đất và toàn thể chim chóc trên trời, Thiên Chúa dẫn đến trước mặt Adam để coi ông gọi chúng thế nào, và sinh vật nào Adam gọi, thì chính đó là tên nó. Adam liền đặt tên cho mọi súc vật, chim trời và muông thú. Nhưng Adam không gặp một người nội trợ giống như mình. Vậy Thiên Chúa khiến cho Adam ngủ say, và khi ông đang ngủ, Người lấy một xương sườn của ông, và đắp thịt lại. Thiên Chúa làm cho chiếc xương sườn đã lấy từ Adam trở thành người đàn bà, rồi dẫn đến Adam. Adam liền nói: “Bây giờ đây xương bởi xương tôi và thịt bởi thịt tôi. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì bởi người nam mà ra”. Vì thế, người đàn ông sẽ lìa bỏ cha mẹ mà kết hợp với vợ mình, và cả hai nên một thân thể. (St 2:18-24)

- ⇒ Anh em thân mến, Đấng trong một thời gian bị hạ xuống kém các Thiên Thần, là Đức Giêsu, chúng ta thấy Người được triều thiên vinh quang và danh dự vì cuộc tử nạn của Người, để nhờ ơn Thiên Chúa, Người chịu chết thay cho mọi người. Quả vậy, thật là thích hợp việc Chúa là nguyên nhân và cùng đích mọi vật, đã dẫn đưa nhiều con cái đến vinh quang và đã lấy cuộc khổ nạn mà làm cho Đấng đem lại ơn cứu rỗi được hoàn hảo. **Vì chung, Đấng thánh hoá và những người được thánh hoá, tất cả đều do một nguồn gốc. Vì thế, Người không hổ thẹn gọi họ là anh em.** (Dt 2, 9-11)

⇒ Khi ấy, những người biệt phái đến gần và hỏi thử Chúa Giêsu rằng: “Người ta có được phép ly dị vợ mình chăng?” Người đáp: “Mô-sê đã truyền cho các ông thế nào?” Họ thưa: “Mô-sê cho phép làm giấy ly dị và cho ly dị”. Bấy giờ Chúa Giêsu đáp lại: “Chính vì sự cứng lòng của các ông, mà Mô-sê đã viết ra điều luật đó. Nhưng lúc khởi đầu cuộc sáng tạo, Thiên Chúa đã dựng nên một người nam và một người nữ. Bởi đó người nam sẽ lìa cha mẹ để luyến ái vợ mình, và hai người sẽ nên một huyết nhục. Như thế, họ không còn là hai mà là một huyết nhục. **Vậy sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân rẽ**”.

Về đến nhà, các môn đệ lại hỏi Người về điểm đó. Và Người bảo các ông: “Ai bỏ vợ mình và lấy vợ khác, thì phạm tội ngoại tình đối với người vợ trước. Và người nữ bỏ chồng và lấy chồng khác, thì cũng phạm tội ngoại tình”.

{Bấy giờ người ta đưa những trẻ nhỏ đến cùng Chúa Giêsu để Người đặt tay trên chúng, nhưng các môn đệ khiển trách họ. Thấy vậy, Chúa Giêsu bất bình và bảo các ông rằng: “*Hãy để các trẻ nhỏ đến cùng Thầy, đừng ngăn cản chúng, vì nước Thiên Chúa là của những người giống như chúng. Thầy bảo thật các con: Ai không đón nhận nước Thiên Chúa như trẻ nhỏ, sẽ không được vào nước đó*”. Rồi Người ôm chúng, đặt tay ban phép lành cho chúng.} (Mc 10:2-12)

+> “ **Chúa là Thiên Chúa phán: “Đàn ông ở một mình không tốt. Ta hãy tạo dựng cho nó một nội trợ giống như nó... Thiên Chúa khiến cho Adam ngủ say, và khi ông đang ngủ, Người lấy một xương sườn của ông, và đắp thịt lại. Thiên Chúa làm cho chiếc xương sườn đã lấy từ Adam trở thành người đàn bà, rồi dẫn đến Adam. Adam liền nói: “Bây giờ đây xương bởi xương tôi và thịt bởi thịt tôi. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì bởi người nam mà ra...”**

== Trong một cuộc du lịch VN từ Nam chí Bắc, hướng dẫn viên dẫn du khách vào một quán thịt chó bên bờ sông Hoàng Hà (Hà Nội)

Sau lời giới thiệu vs2 chúc “ăn ngon miệng” của hướng dẫn viên, một tiếng vang lên “Áy áy áy!...” mọi người ngạc nhiên nhìn một du khách trắng niên, tiếng xâm xì: “cái gì vậy? chuyện gì vậy?” Ông trắng niên đứng dậy phân bua: “xin hỏi chứ chúng ta có ăn được món chả chia không?” có tiếng hỏi ngược: “sao lại không?” Ông trắng niên cười cười dí dỏm nói: “xin lỗi quý bà cùng quý cô nhé, quý ông không nhớ lúc học giáo lý, mình đã nghe dạy Đấng Tạo Hóa tạo dựng người đàn bà ra sao há? “... **Thiên Chúa khiến cho Adam ngủ say, và khi ông đang ngủ, Người lấy một xương sườn của ông, và đắp thịt lại. Thiên Chúa làm cho chiếc xương sườn đã lấy từ Adam trở thành người đàn bà, rồi dẫn đến Adam. Adam liền nói: “Bây giờ đây xương bởi xương tôi và thịt bởi thịt tôi. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì bởi người nam mà ra...”** Mọi người cười vui vẻ rồi tiếng “dzô, dzô...” nổi vang thích thú, cười nói há hê, khích động...

== “Đàn ông ở một mình không tốt. Ta hãy tạo dựng cho nó một nội trợ giống như nó...”

Trong một cuộc tĩnh tâm Mùa Vọng, đề tài gợi ý suy tư/cầu nguyện thường nói về nguyên thủy và sự tạo dựng nhân loại ở trần gian này, đến “**trái táo định mệnh**” cho số phận loài người, đến “mối thù” giữa con rắn satan ác độc với NGƯỜI PHỤ NỮ được tuyển chọn chuẩn bị cho chương trình cứu độ, v.v...

Một thầy Sáu vĩnh viễn kể lại câu chuyện sau đây:

“... phong trào người phụ nữ đòi quyền được làm linh mục đã khởi xướng từ nhiều thế kỷ trước, nhưng có lẽ sôi động “nóng” nhất trong vài thập niên vừa qua. Khoảng cuối thập niên 80 (năm 1988-1990) tôi tham dự một cuộc hội thảo “cởi mở” do tổ chức “nam nữ bình quyền” thảo luận, bàn luận việc các Soeurs – người phụ nữ nói chung – có quyền/được làm linh mục không? Sau phần keynotes của một PhD Thần Học, Giáo Luật, Kinh Thánh, tiến trình trao đổi/chia sẻ ý tưởng, ước vọng, đòi quyền bình đẳng, v.v...sôi nổi xảy ra: người hết mình ủng hộ, kẻ dè dặt chống việc phụ nữ làm linh mục...”

Cuối cùng, bà Phd cho keynotes lên tiếng, và coi như để kết thúc cuộc chia sẻ: “... xin được phép tạm kết thúc buổi thảo luận hôm nay – nghĩa là chúng ta sẽ có dịp bàn thảo thêm, phải không? – Để kết thúc cuộc thảo luận hôm nay, tôi nêu một câu hỏi và xin quý vị - nhất là quý cô quý bà... - suy nghĩ thêm: Tại sao phụ nữ sẽ không làm linh mục được? – câu trả lời xem ra rất tùy theo góc nhìn và nhiều phương diện khác nhau, nhưng chỉ xin gợi ý MỘT câu trả lời xem ra cũng... không biết phải nói sao! Đó là : ...Tại vì, người đàn bà (phụ nữ) được tạo dựng sau, mà lại PHẠM TỘI trước!:

Thầy Sáu vĩnh viễn chấm dứt, một tràng pháo tay vang lên, xen lẫn tiếng cười “hả hê” của các cậu, nhưng các cô các bà thì chỉ nghe vài tiếng xầm xì... Một cậu sinh viên năm thứ tư giơ tay nói:

- Thừa thầy Sáu, con có một câu hỏi xin ý kiến của Thầy; con nghe một lần nào đó trong một bài giảng, vị linh mục kể lại câu phát biểu của một ai đó rằng: Thầy Sáu vĩnh viễn là người vừa có chức vừa có lợi nhiều nhất: 1. Được lên bàn thờ; 2. Được lên giường; 3. Được sống đời gia đình con cháu đùm đê như hầu hết toàn thể nhân loại ở trần gian này. Vậy thì câu : **“Đàn ông ở một mình không tốt. Ta hãy tạo dựng cho nó một nội trợ giống như nó...”** chúng ta vừa nghe trong bài đọc 1, đối với Thầy Sáu cũng như cho tất cả các thầy Sáu vĩnh viễn khác khắp nơi, chắc là TUYỆT VỜI, nhưng Thầy Sáu sẽ nghĩ làm sao khi áp dụng câu đó cho các vị linh mục triều cũng như giáo sĩ tu sĩ trong các dòng tu? Thôi thì các vị linh mục triều hay giáo sĩ tu sĩ còn có được MỘT điều lợi, đó là được lên bàn thờ - ít nhất là ĐƯỢC MỘT ĐIỀU LỢI! chứ còn các tu sĩ nam nữ trong các dòng tu không có chức linh mục thì CHẴNG ĐƯỢC LỢI gì cả! Thầy Sáu nghĩ sao?

....